

bilisten at køre omkring, skulde han mul- teres, skal jeg stemme derfor. Jeg ønsker kun at værne Befolkningen med deres Køretøjer, naar der er Grund til at gøre det, men ikke at gøre det i Utide.

Jeg skal ikke opholde mig længere ved de stillede Ændringsforslag. I det hele og store tror jeg, at Udvalget har truffet det rette. Jeg kunde have ønsket, at det paa det sidste Punkt, jeg omtalte, Spørgsmaalet om at køre omkring, var gaaet saa vidt, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Han- sen) med sit Ændringsforslag har villet. Thi ganske vist kan jeg godt se, at det er noget lettere at komme omkring, hvor en Vej er 13 Alen, end hvor den kun er 11, da Vejbanen som oftest er bedre paa de brede Veje end paa de smalle, men selv om Vejen er lidt bredere, og det altsaa er lidt nemmere at komme omkring, kan der være stor Fare ved det alligevel, og jeg vil derfor, hvis det ærede Medlem fastholder sit Ændringsforslag, stemme for det, idet jeg tror, at der ingen Ulykke sker derved. Der kan jo være Tilfælde, hvor Automobilisterne blive lidt generede, idet de ikke kunne komme saa hurtigt af Sted som ellers, men saa længe det — det, jeg bestandig gaar ud fra — væsent- ligst er et Sports- og ikke et Nyttøkøretøj, tror jeg ikke, der er sket nogen Ulykke derved. Naar Udvalget har truffet den Bestemmelse, at de have Lov til at køre paa alle Amtsveje til Trods for, at vi have nogle, der ere smalle, vil jeg sige, at jeg havde hellere set, at de havde holdt sig til de 12 Alen, som den ærede Justitsmi- nister har anbefalet, men naar vi endelig skulde gaa videre, saa kan jeg ogsaa finde mig i at gaa dertil. Derimod kan jeg ingenlunde gaa med til det Forslag, det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) har stillet tilligemed to andre ærede Medlem- mer af Udvalget, idet jeg her gaar ud fra, at Amtsvejene kende som Regel alle Men- nesker. Der er ikke ret mange, der færdes ude omkring, uden at de vide, hvilke Veje der er Amtsveje, men der- imod er der saare faa, der vide, hvor brede de enkelte Kommuneveje ere, og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at selv om det ærede Medlem maaske nok kender Bredden af sin egen Kommunes Veje, kender han ikke Vejbredden i ret stor Udstrækning udenfor, og medens det vil være lettere for Automobilisten at kende de Veje, som kaldes Amtsveje, vil det være vanskeligere at kende dem, han maa køre paa, naar der er angivet en vis

Bredde, f. Eks. 9 Alen. Men der kommer en Vanskelighed til, hvis vi følge det ærede Medlems Forslag, og det er det, at vi have ikke saa faa Kommuneveje, som paa en Strækning have det fornødne Maal og saa pludselig paa en anden Strækning kunne faa en mindre Bredde. Der er f. Eks. den længste Vej i min Kommuue, der tillige er meget befærdet, den holder de 9 Alen paa en Del af sin Strækning, men paa omtrent en Trediedel af den er den 8 eller 7, et enkelt Sted tror jeg, den endog er nede paa 6 Alen. Det vil altsaa sige, at paa begge Ender af den Vej maatte Automobiliet fare, men paa Midten maatte det slet ikke komme. Saaledes gaar det vistnok med de fleste af vore Kommuneveje. Derfor mener jeg, det er fornuftigt at blive ved den Bestem- melse, som Ministeren ønsker, at blive ved Amtsvejene og ikke medtage Kommune- vejene.

Til Slutning skal jeg blot gøre en Bemærkning med Hensyn til den Tid, Lovforslaget skal gælde. Jeg er aldeles klar over, at vi ikke kunne vedblive at holde de Bestemmelser, vi nu forhaabent- lig vedtage her ved 2den Behandling. Der vil komme en Tid, da det vil blive nødvendigt at fire, idet jeg erkender, at den ærede Ordfører har Ret i, at vi gaa hen imod den Tid, hvor Automobiliet mere og mere vil blive et Nyttøkøretøj, men naar den Tid kommer, er det tidsnok at træffe Bestemmelser. Om det kan ske om 2, 3 eller 4 Aar, har jeg ingen Men- ning, og derfor er jeg ikke enig med det ærede Medlem — jeg husker i Øjeblikket ikke, hvem det er —, som stiller Forslag om, at Loven skal ophøre om 2 Aar. Det vil med andre Ord sige, at naar 2 Aar ere gaaede, ere vi piskede til at ved- tage en ny Lov, enten vi ville eller ej. Hvis det derimod bliver bestemt, at Loven skal til Revision, bliver det noget ganske andet, for kunne vi saa ikke enes om noget nyt, beholde vi det bestaaende. Dersom Tiden da er moden til noget nyt, tage vi det selvfølgelig. Der er ingen, der ønsker at lægge Hindringer i Vejen for et Nyttøkøretøj længere end nødven- digt, men saa længe det kun er et Sports- køretøj og ikke et Nyttøkøretøj, er det givet, at der er mange omkring i Landet, der ønske, at vi faa saadanne Bestem- melser, at der ikke bliver alt for mange lemlæstede Mennesker eller alt for mange, der hviler i deres Grav om et Aar, paa Grund af disse Automobileer. Lad Auto- mobilisterne have det lidt snævert et Par